

Sygn. akt VI K 124/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Wieluniu VI Zamiejscowy Wydział Karny w P.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Tworek

Protokolant: stażysta urzędniczy Marta Binek

przy udziale oskarżyciela publicznego funkcjonariusza celnego z Urzędu Celnego w P. - B. G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 listopada 2015 roku

sprawy **A. D.**, syna K. i M. z domu B., urodzonego w dniu 16 września 1980 roku w W.

oskarżonego o to, że:

co najmniej od 10.08.2011 roku do 17.01.2012 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w miejscowości P. za pomocą urządzenia z dostępem do sieci Internet, uczestniczył w zagranicznych grach hazardowych urządzanych przez firmę: bet-at-home.com. (...), wbrew art. 29a ust. 2 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 2 k.k.s.

1. oskarżonego **A. D.** uznaje za winnego zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 2 k.k.s. i za to na podsądzie art. 107 § 2 k.k. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza mu karę grzywny w wysokości 15 (piętnastu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 75 (siedemdziesięciu pięciu) złotych;
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 112,50 (sto dwanaście i 50/100) złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu.

Sygn. akt VI K 124/15

UZASADNIENIE

(z ograniczeniem do wyjaśnienia podstawy prawnej i rozstrzygnięcia w zakresie kary)

Oskarżony A. D. stanął pod zarzutem tego, że co najmniej od 10.08.2011 roku do 17.01.2012 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w miejscowości P. za pomocą urządzenia z dostępem do sieci Internet, uczestniczył w zagranicznych grach hazardowych urządzanych przez firmę: b. a.(...), wbrew art. 29a ust. 2 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540), tj. popełnienia przestępstwa z art. 107 § 2 k.k.s.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dostarczył wystarczających podstaw do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu.

Zgodnie z treścią art. 107 § 2 k.k.s., kto na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uczestniczy w zagranicznej grze losowej lub zagranicznym zakładzie wzajemnym podlega karze określonej w art. 107 § 1 k.k.s., tj. karze grzywny do

720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. Ponadto art. 29a ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 roku zawiera zakaz udziału w grach hazardowych urządzanych przez sieć Internet.

Gra, w jakiej uczestniczył oskarżony A. D. jest zakładem wzajemnym w rozumieniu art. 2 ust 2 ustawy o grach hazardowych, który stanowi, iż zakładami wzajemnymi są zakłady o wygrane pieniężne lub rzeczowe, polegające na odgadywaniu:

1) wyników sportowego współzawodnictwa ludzi lub zwierząt, w których uczestnicy wpłacają stawki, a wysokość wygranej zależy od łącznej kwoty wpłaconych stawek - totalizatory;

2) zaistnienia różnych zdarzeń, w których uczestnicy wpłacają stawki, a wysokość wygranych zależy od umówionego, między przyjmującym zakład a wpłacającym stawkę, stosunku wpłaty do wygranej - bukmacherstwo.

Oskarżony w ocenie Sądu, wbrew zapewnieniom składanym w toku sprawy, zdawał sobie sprawę z rodzaju gry oraz z tego, że gra ta jest organizowana przez podmiot zagraniczny, jak również z tego, że podejmując grę przez Internet działa wbrew polskiemu prawu i godzić się na to. Jest przecież osobą dojrzałą, wykształconą i jak sam wyjaśnił lubiącą sobie zagrać w różnego rodzaju gry, czy zakłady, a zatem posiadającą w tym zakresie spore doświadczenie.

Jednocześnie biorąc pod uwagę wysokość środków przeznaczonych przez oskarżonego na zakłady, która w okresie objętym zarzutem wyniosła łącznie 8 790 złotych, wskazać należy, iż zachowanie oskarżonego nie może być zakwalifikowane jako wypadek mniejszej wagi z art. 107 § 4 k.k.s. warunkujący odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe. Zgodnie bowiem z art. 53 § 8 k.k.s. wypadek mniejszej wagi jest to czyn zabroniony jako wykroczenie skarbowe, które w konkretnej sprawie, ze względu na jej szczególne okoliczności - zarówno przedmiotowe, jak i podmiotowe - zawiera niski stopień społecznej szkodliwości czynu, w szczególności gdy uszczuplona lub narażona na uszczuplenie należność publicznoprawna nie przekracza ustawowego progu z § 6, a sposób i okoliczności popełnienia czynu zabronionego nie wskazują na rażące lekceważenie przez sprawcę porządku finansowoprawnego lub reguł ostrożności wymaganych w danych okolicznościach, albo sprawca dopuszczający się czynu zabronionego, którego przedmiot nie przekracza kwoty małej wartości, czyni to z pobudek zasługujących na uwzględnienie. Ustawowy próg o którym mowa w art. 53 § 6 k.k.s. jest to wysokość kwoty określonej w art. 53 § 3 zdanie pierwsze, tj. pięciokrotna wysokość minimalnego wynagrodzenia w czasie popełnienia czynu zabronionego. Minimalne wynagrodzenie w roku 2012 wynosiło 1 500 złotych brutto, a zatem ustawowy próg w przypadku czynu zarzucanego oskarżonemu to 7 500 złotych. Tymczasem wartość zakładów zawartych przez oskarżonego w okresie objętym zarzutem to łącznie 8 790 złotych. Trudno też w okolicznościach niniejszej sprawy uznać, iż zawierając zakłady oskarżony czynił to z pobudek zasługujących na uwzględnienie, choć przedmiot czynu zabronionego, którego dopuścił się oskarżony nie przekracza małej wartości, która zgodnie z art. 53 § 14 mieści się w dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Oskarżony jest sprawcą czynu o stopniu społecznej szkodliwości większym niż znikomy, umyślnego, zawinionego. Można postawić mu zarzut, że w sytuacji, w jakiej się znajdował mógł zachować się w sposób zgodny z prawem. Nie ma w sprawie okoliczności wyłączających karalność, bezprawność ani winę sprawcy – jest on bowiem osobą pełnoletnią, w pełni poczytalną i nie znajdował się w chwili czynu w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej.

Wymierzając oskarżonemu za przypisany mu czyn karę 15 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 75 złotych, Sąd uwzględnił całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego. Sąd baczyl też, aby wymierzona oskarżonemu kara była dostosowana do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, stopnia zawinienia, a także, aby wszechstronnie uwzględniała te cele, które stawiane są karze.

Mając na względzie wymienione powyżej czynniki wpływające na wymiar kary Sąd uznał, że kara kształtująca się w dolnej granicy ustawowego zagrożenia będzie wystarczająca, by uczynić zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełni swe zadania zarówno w zakresie prewencji szczególnej wobec oskarżonego, jak i

generalnej, polegającej na kształtowaniu wobec oskarżonego, jak i w społeczeństwie postawy poszanowania norm prawa karnego skarbowego i zapobiegnie w przyszłości popełnianiu przez oskarżonego tego rodzaju przestępstwa.

Wymierzając karę Sąd nie mógł pominąć okoliczności łagodzących, które powodują, że zarówno stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, jak i stopień winy nie są znaczne. W szczególności jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił to, iż łączna kwota, którą oskarżony w okresie objętym zarzutem przeznaczył na zakłady tylko w niewielkim stopniu przekroczyła ustawowy próg wynoszący pięciokrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę w czasie popełnienia czynu i mieściła się w dolnych granicach kategorii małej wartości określonej w art. 53 § 14 k.k.s. Po stronie okoliczności łagodzących Sąd uwzględnił również to, że oskarżony, udziału w tych zakładach nie traktował jako drogi do łatwego osiągnięcia wymiernych zysków, lecz grę tę traktował jedynie w kategoriach zabawy towarzyszącej śledzeniu wyników meczy piłkarskich. Jednocześnie zachowania te nie miały u niego skali zaburzającej normalne życie osobiste czy społeczne. Oskarżony nigdy nie wchodził w konflikt z prawem, ma rodzinę, wspólnie z żoną wychowuje dziecko, pracuje zawodowo na odpowiedzialnym stanowisku. Ponadto zważyć należy także, iż oskarżony, jak i inni fani sportu, był w sposób jawny i publiczny, chociażby poprzez banery reklamowe umieszczane na stadionach i widoczne podczas transmisji telewizyjnych meczów piłki nożnej, zachęcany do uczestnictwa w internetowych zakładach bukmacherskich organizowanych przez firmę b. a.(...). Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał również fakt, iż oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, które stały się podstawą do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie, a także postawę oskarżonego, który w żaden sposób nie utrudniał postępowania.

Sąd nie dopatrzył się natomiast żadnych szczególnych okoliczności obciążających.

Przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej Sąd miał na uwadze sytuację majątkową i osobistą oskarżonego i uznał, iż adekwatną do opisanych powyżej okoliczności stawką dzienną będzie 75 złotych. Oskarżony posiada stałe zatrudnienie, z którego uzyskuje dochód w granicach 5 000 złotych miesięcznie, posiada gospodarstwo rolne o powierzchni 1 ha, ma na utrzymaniu jedno dziecko, a więc jego sytuacja materialna jest dość dobra.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż kara grzywny w wysokości 15 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 75 złotych wymierzona oskarżonemu, stanowić będzie dla oskarżonego wystarczającą dolegliwość, która uświadomi mu naganność jego postępowania oraz zapobiegnie popełnianiu przez oskarżonego podobnych przestępstw w przyszłości, a nadto kara taka spełni także swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wobec uznania winy oskarżonego A. D., Sąd stosownie do treści art. 627 k.p.k. w zw. z art. 618 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., obciążył go również kosztami postępowania, na które złożyły się: opłata od kary w kwocie 112,50 złotych oraz wydatki Skarbu Państwa: koszt danych o karalności oraz ryczałt za doręczenie pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym.